

діяльність органів державного впливу на освітню діяльність, роботодавців, керівників закладів освіти, викладачів, здобувачів може забезпечити якісний результативний вплив на виклики глобальної економіки, конкурентного середовища.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про освіту» 5 вересня 2017 року (N 2145-VIII) // *Голос України* від 27.09.2017 // № 178–179 // Урядовий кур’єр від 04.10.2017.
2. Матеріали Всесвітнього економічного форуму у Давосі – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <https://image.ua/diplomacy/ukraine-2020-new-reality-new-narrative-new-challenges/>
3. Огійчук М., Василішин С. «Поліпшення якості навчання фахівців із бухгалтерського обліку та оподаткування»// додаток до газети «Все про бухгалтерський облік» № 51, 2019.
4. Що являє собою бізнес-симуляція ViAL+. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <http://kint.com.ua/ua/descriptionvial/blog>.

Нагорна І. В.,

к.е.н., старший викладач кафедри економіки та обліку
*Харківський торговельно-економічний інститут
Київського національного торговельно-економічного університету
(м. Харків)*

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВИХ ПОЛІТИК ПІДПРИЄМСТВ ТОРГІВЛІ

Фінансова стійкість підприємства є найбільш значимим індикатором, який відображає ступінь безпеки інвестованих коштів чи забезпечення ділової активності. Стійкий стан характеризує спроможність виконувати підприємством свої основні функції в змінних умовах, загрозах і ризиках внутрішнього та зовнішнього середовища. На відміну від інших, цей показник фінансового стану набуває ознак комплексності й системності, тобто по суті включає в себе усі аспекти діяльності підприємства. Рівень достовірності його оцінки залежить, насамперед, від рівня достовірності формування інформаційного підґрунтя.

Бухгалтерський облік є системою генерації повної та правдивої інформації про господарські процеси шляхом суцільної реєстрації фактів діяльності підприємства, тому облікова політика є елементом системи організації бухгалтерського обліку, що забезпечує користувачів масивом якісної інформації та зумовлює створення цілісної системи обліку на підприємстві.

Питання формування облікової політики досліджувала низка українських науковців, зокрема: М. Т. Білуха, Ф. Ф. Бутинець, С. Ф. Голов, Г. М. Давидов, П. Є. Житний, Г. Г. Кірейцев, М. С. Пушкар, В. В. Сопко, В. Г. Швець; і зарубіжних – А. С. Бакаєв, П. С. Безруких, Н. П. Кондраков, С. О. Ніколаєва, В. Ф. Палій, Е. С. Хендриксен, Л. З. Шнейдмана та інші. Проте широка практична спрямованість і значущість, галузева специфіка, різний рівень запитів управлінців залишають дискусійними деякі питання методики формування облікової політики підприємств в умовах забезпечення фінансової стійкості підприємства.

Проаналізувавши дослідження з питань облікової політики низки вітчизняних вчених та зміст розпорядчих документів про облікову політику торговельних підприємств ми дійшли висновку, що накази про облікову політику більшості підприємств, здебільшого, мають формальний, інколи фрагментарний та непослідовний характер, відсутній єдиний підхід до встановлення етапів розробки, спостерігається неструктурованість та непослідовне викладення змісту наказу і не повною мірою розкривають особливості організації їх бухгалтерського обліку.

Тому на підставі дослідження діяльності торговельних підприємств Харківського регіону сформульовано перелік основних недоліків поширеної практики формування облікової політики, які наведено в таблиці 1.

Таблиця 1

Узагальнення основних недоліків формування облікових політик підприємств торгівлі

Недолік	Характеристика
Формальний підхід	При формуванні облікової політики не акцентується увага на специфіку діяльності підприємства. Облікова політика має загальний типовий характер.
Не повний перелік елементів висвітлюються	Облікова політика не містить певних елементів об'єкта.
Розходження між поданими методами, та методами, які використовуються на практиці	В разі зміни методу нарахування амортизації чи інших методів і процедур, до облікової політики мають вноситись зміни, якщо це не відбувається, то виникають розбіжності.
Подання конкретних прізвищ в обліковій політиці	Подання в Наказі про облікову політику не посадових осіб, відповідальних за ту чи іншу ділянку роботи, а конкретних прізвищ.
Відображення кореспонденцій	Облікова політика перевантажена типовими кореспонденціями рахунків по окремим об'єктам обліку.
Відсутність відповідальності	В обліковій політиці не вказана особа (посада), яка відповідає за дотримання положень облікової політики.

Неодноразово зазначалося, що облікова політика має забезпечувати достовірну інформацію про майновий і фінансовий стан підприємства.

Відтак, перед підприємствами постає необхідність підвищення ролі облікової політики в процесі управління. Проте, як свідчить практика достовірність є лише одним з критеріїв її дієвості. Під час визначення положень облікової політики варто враховувати принцип суттєвості, який визначає концепцію достовірності інформації, яка формується в системі бухгалтерського обліку. Згідно з цим принципом під суттєвістю розуміється не абсолютна точність даних, а міра їх точності, яка дозволить користувачеві даних робити на їх основі правильні висновки щодо фінансового стану підприємства, результатів його господарської діяльності і приймати рішення.